

IOAN GHERASIM, A LIFE IN SUFFERING FOR AN IDEAL

Antoniou-Ioan Berar

PhD candidate, UMFST „George Emil Palade” of Târgu Mureș

Abstract. Ioan Gherasim is one of the hundreds of legionaries who went through prison as a result of being member of the Legionary Movement. He was born on July 30, 1921 in Bogata locality in the area called Căndărăi, located in the outskirts of Gheja village, from his parents Ioan and Ana. Between 1937-1938 he came in contact with the Legionary Movement but only as a sympathizer, without being a member. During this period he learned legionary songs, met the legionaries from the Brotherhoods of the Cross from Blaj. As a member of the F.D.C. Gherasim Ioan participated in the Legionary Rebellion from Blaj. After the Rebellion, he continued the activity within the Legionary Movement, underground. In May 1942 he was sentenced to 5 years of hard imprisonment for participating at the Legionary Rebellion in Blaj. After his release from prison he continued his high school studies, graduating high school in 1947. In the autumn of 1947 he was admitted to the Faculty of Agronomy in Cluj. There he activated in the group of legionary students from Cluj, an organization considered subversive by the authorities, known as the Legionary Student Center (LSC). He was sentenced to 15 years of hard work for unification against the social order. According to the criminal record and the report prepared by the Security organisation in 1956, he spent his detention years in the following prisons: Cluj (January 1949 - November 1949), Pitești (November 1949 - December 1951), Gherla (several times), Jilava, Oradea (February 1955 - June 1955) and Aiud. After 1990 he campaigned for obtaining the rights for the former political prisoners, being the president A.F.D.P.R. Cluj branch.

Keywords: communism, prison, persecutions, legionnaires, rebellion

Activitatea politică din anii de liceu. Contactul cu Mișcarea Legionară

Ioan Gherasim s-a născut în data de 30 iulie 1921 în localitatea Bogata în zona numită Căndărăi, situată la marginea satului Gheja, din părinții Ioan și Ana. Era de confesiune greco-catolică. Între anii 1928-1933 a absolvit clasele primare la Școala din Gheja. În toamna anului 1933 a fost admis la Liceul Teoretic de Băieți „Sfântul Vasile” din Blaj. Aici s-a numărat printre fericiții tineri din Blaj care l-au avut ca duhovnic pe Fericitul Episcop Ioan Suci, supranumit „episcopul tinerilor”. Între anii 1937-1938 a intrat în contact cu Mișcarea Legionară însă doar ca simpatizant, fără a fi membru. În această perioadă a învățat cântece legionare, i-a cunoscut pe legionarii din Frățiile de Cruce din Blaj.¹ În anul 1938 a întrerupt legăturile cu membrii Frăției de Cruce deoarece începuseră arestări în toată țara. În luna septembrie 1940, când era elev în clasa a VII-a la liceu a fost încadrat în grupul 65 din cadrul „Mănunchiului de prieteni” de la liceu, (Frățiile de Cruce Blaj), în perioada în care legionarii au ajuns la putere. Cu această ocazie i-au fost date pentru a studia cărți legionare: *Îndreptarul Frățiilor de cruce*, *Cărticica șefului de cuib*, *Cranii de lemn*, *Cărticica de cântece legionare*. Activitatea lui legionară din acea perioadă a fost următoarea: participarea la ședințele F.D.C. care se țineau în pădurile de lângă Blaj, participarea la numeroase acțiuni legionare purtând cămașa verde cu diagonală, pregătirea altor elevi. Alături de membrii *Frățiilor de Cruce* din Blaj a participat la mai multe adunări. În data de 6 octombrie 1940 a participat la adunarea legionară de la București împreună cu mai mulți colegi, ocazie cu care a defilat în fața lui

¹ M.A.I. Regiunea Mureș Autonomă Maghiară, Secția Luduș, *Hotărâre de trecere în evidență emisă pe numele lui Gherasim Ioan*, 01.04.1965. ACNSAS, *Fond Informativ*, Dosar nr.I0070136, f.14

Antonescu și a lui Horia Sima. În data de 8 noiembrie 1940 a participat la adunarea legionară de la Iași unde a depus legământul Frăției de Cruce. În data de 29 noiembrie 1940 a plecat spre București pentru a asista la reînhumarea lui Zelea-Codreanu, iar la 1 Decembrie 1940 a participat la adunarea legionară de la Alba Iulia unde au fost prezenți Antonescu și Horia Sima.² În anul 1953, Gherasim Ioan declara: „La Liceul Teoretic de Băieți Sfântul Vasile din Blaj, F.D.C. a deschis un chioșc unde se vindeau cornuri și franzele, bomboane etc. pentru cei mai săraci. Câștigul de aici l-am vărsat pentru Mișcarea legionară. Tot în cadrul F.D.C. am mai deschis un chioșc unde se vindeau tot felul de cărți, broșuri, reviste și ziare legionare.”³

În calitate de membru F.D.C. Gherasim Ioan a participat la Rebeliunea legionară din Blaj. Despre acest episod el relatează următoarele: „în ianuarie 1941, în seara zilei de 21, au fost chemați de Ciocan la sediu, următorii: Pop Grigore, Pădurean Grigore, Matei Manoil, Bârsan Liviu, Hăbeanu Ion și eu. Aici ne-a comunicat că în decurs de câteva minute să strângem în fața sediului toți membrii F.D.C. (...) Astfel, am fost repartizați la instituțiile din Blaj. Eu, împreună cu Voinea Aurel, Nica Virgil, Orza, Belu Mircea și Herepean Aurel am fost repartizați la telefoane, am intrat înăuntru și n-am mai dat voie la nimeni să intre. Am primit pistoale de la Mureșan, șeful Poliției. Aici am rămas până în seara zilei de 23 ianuarie 1941 când am predat pistoalele comisiei de militari care au preluat instituția. N-am avut niciun fel de incident cu nimeni în acest timp.”⁴

După Rebeliune a continuat activitatea în cadrul Mișcării Legionare, în clandestinitate. Pentru participarea la Rebeliune, toți elevii, inclusiv Gherasim Ioan, fuseseră exmatriculați din liceu în data de 13 martie 1941. În data de 4 mai au fost reprimiți în liceu. În luna mai 1942 a fost arestat împreună cu 37 elevi din Blaj pentru activitate legionară. A fost condamnat la 5 ani de temniță grea, prin sentința nr.2652 din 23.05.1942 a Curții Marțiale din Sibiu, pentru participarea la Rebeliunea legionară de la Blaj.⁵ A fost închis în temnițele din: Sibiu, Craiova, Pitești, Alba Iulia. Până în anul 1943 a desfășurat în închisoare o activitate legionară. Între anii 1941-1942 făcuse parte din Frățiile de Cruce. A fost eliberat în data de 12 mai 1946. „Din registrul matricol rezultă că susnumitul s-a înscris la acest liceu în clasa I în anul de învățământ 1933-1934 și a frecventat școala până în anul de învățământ 1940-1941 când în trimestrul al II-lea a avut nota la purtare 5, iar în celelalte trimestre a avut nota la purtare 10, deci se deduce că acesta a făcut parte din organizații legionare, deoarece imediat după Rebeliunea legionară s-a dispus scăderea notei la purtare a acelor care au făcut parte din organizații legionare.”⁶

Scurta perioadă a studenției de la Cluj

După eliberarea din închisoare a continuat studiile liceale, absolvind liceul în anul 1947. În toamna anului 1947 a dat admitere la Facultatea de Agronomie din Cluj. În luna noiembrie 1947, când au început cursurile universitare a mers în Cluj unde s-a întâlnit cu Ion Gavrilă (Ogoranu) și cu Hașu, pe care-i cunoștea din închisoare și care erau studenți la agronomie. La propunerea lui Ion Gavrilă a activat în grupul studenților legionari de la Cluj, organizație considerată subversivă de către autorități, cunoscută sub denumirea de Centrul Studenților Legionari (C.S.L.). În calitate de membru al acestei organizații participa la ședințe, plătea cotizație și-i ajuta, alături de alți studenți din grup, pe legionarii din închisoarea Aiud cu alimente. A participat la numeroase acțiuni ca om de legătură pentru organizarea legionarilor studenți în câteva județe din Transilvania. La începutul anului 1949, pe când se afla în anul II a fost arestat în baza mandatului 735/1949 emis de Parchetul Militar

² Din autobiografia scrisă de Ioan Gherasim, Cluj, 1953, ACNSAS, *Fond Rețea*, Dosar nr.R0188916, ff.16-39

³ *ibidem*, ff.17-20

⁴ *ibidem*

⁵ Conform fișei personale existente la dosar, ACNSAS, *Fond Informativ*, Dosar nr.I0070136, f.14

⁶ *Adresa Biroului de Miliție Blaj* trimisă către M.A.I. Raionul Mediaș în data de 19.05.1962, ACNSAS, *Fond Microfilme Informativ*, MFI0075945_CJ, rola 630, f.193

Cluj, fiind acuzat că a desfășurat o activitate subversivă în timpul în care era student la Facultatea de Agronomie din Cluj.⁷

Perioada detenției din închisorile comuniste

Prin sentința nr.155 din anul 1949 a Tribunalului Militar Cluj a fost condamnat la 15 ani muncă silnică pentru uneltire contra ordinii sociale. Conform fișei matricole penale și a referatului întocmit de Securitate în anul 1956, și-a petrecut anii de detenție în penitenciarele: Cluj (ianuarie 1949 - noiembrie 1949), Pitești (noiembrie 1949 - decembrie 1951), Gherla (în mai multe rânduri), Jilava, Oradea (februarie 1955 – iun 1955) și Aiud.

Fiind un vechi legionar, Gherasim Ioan a întreținut legături cu numeroși legionari, în special cu cei cu care a activat în Frățiile de Cruce de la Blaj, dar și cu legionarii împreună cu care fusese închis în perioada anilor 1942-1946.

În data de 8 decembrie 1953, deținutul Gherasim Ioan a fost recrutat ca agent de Securitate cu scopul de a descoperi eventuale canale de legătură între legionarii din penitenciare și cei din libertate.⁸ La baza recrutării au stat materialele „compromițătoare” privind activitatea legionară din perioada 1938-1941 și activitatea din cadrul organizației subversive C.S.L. Cluj din anul 1949. De asemenea, Securitatea îl considera un om „cu o inteligență mijlocie, energic și disciplinat (...) ține mult la libertate, că ar prefera să facă orice ca să fie liber și că ține mult la familia lui, adică la părinți și frați⁹, cu care nu a mai avut de mult legături”.¹⁰ În vederea recrutării a fost transferat împreună cu mai mulți deținuți de la penitenciarul Aiud la penitenciarul Gherla unde a avut loc recrutarea. În timpul anchetei a redactat o autobiografie detaliată în care a arătat întreaga sa activitate desfășurată în cadrul organizației legionare, arătând și activitatea altor legionari. După ce a fost atent verificat, Securitatea a ajuns la concluzia că este un element „sincer”, motiv pentru care s-a trecut la recrutare, proces care a durat 12 ore.

Recrutarea s-a făcut în anul 1953, la patru ani de la arestare, fără ca rudele sale să mai cunoască ceva despre el. Provenea dintr-o familie numeroasă, cu oameni la locul lor, cu o mamă văduvă care locuia în comuna Bogata lângă Luduș, cu doi frați care locuiau tot în Bogata și patru surori căsătorite cu domiciliul în Cluj (două surori), Ațintiș, lângă Luduș și Brașov (orașul Stalin). Singurul motiv pentru care, cel care îndurase până la acea dată 9 ani de temniță grea pentru convingerile sale legionare, a ales să colaboreze cu Securitatea a fost în realitate acela de a afla familia despre el că trăiește.

Trebuie menționat faptul că la nivelul țării, începând cu anul 1954, legionarii au fost scoși de prin toate închisorile sau lagărele unde se găseau și transferați toți la Închisoarea Aiud, sub un regim strict celular, într-un desăvârșit secret și fără niciun contact cu lumea și viața, nici chiar între celule. Era un regim de exterminare, punctul de vedere al regimului, prin vocea lui Gheorghiu-Deja era următorul: „noi nu vom face greșea de a transforma pușcăriile în universități, așa cum a făcut-o burghezia în trecut”. Cu alte cuvinte era confirmat regimul de detenție mult mai blând și mai uman, dacă se poate spune așa, anterior venirii comuniștilor. Lucrețiu Pătrășcanu, în calitate de ministru al justiției a modificat încă din anul 1946 regulamentul de organizare și funcționare al penitenciarelor. Acest nou regulament prevedea tăierea legăturii deținuților politici cu familiile, fiind desființate vorbitoarele și interzise: corespondența, cărțile, hârtia, creionul, pachetele și asistența medicală. Deținuții erau astfel nevoiți să umble în zdrențe, neavând haine care să le protejeze sănătatea în anotimpul rece, când celulele nu erau încălzite. Pe lângă acest fapt, ei nu mai știau nimic ce se întâmpla în afara zidurilor și nu primeau nicio informație despre familiile lor. La toate

⁷ Conform *Fișei Matricole Penale* a deținutului Gherasim Ioan.

⁸ ACNSAS, *Fond Rețea*, Dosar nr.R0188916, f.42

⁹ Conform Securității, frații și rudeniile lui îl iubeau extrem de mult și erau gata să facă orice sacrificiu pentru a afla despre el și pentru a-i trimite scrisori sau alte lucruri necesare.

¹⁰ ACNSAS, *Fond Rețea*, Dosar nr.R0188916, f.51

acestea se adăugau pedepsele în lanțuri, pe 7, 14 sau 21 zile, pedepsele „la neagra” sau în beci, de cele mai multe ori fără niciun motiv, în care primeau o bucată de turtoi la trei zile și o gamelă de „balandă” (o supă vânătă, fără niciun gust).¹¹

Pentru „reușita” recrutării, Securitatea i-a oferit un „cadou” compus din: o cămașă, o pereche indispensabili, două flanelle pentru piele, două perechi de ciorapi, un costum trening, o bască, o perie dinți, o pastă dinți, un săpun și o cutie unsoare bocanci.¹² De altfel, de la data recrutării ca informator în penitenciar pe problema legionară, cu numele de cod „Goia Iosif”, el „a furnizat material fără importanță, constatându-se că este un element dușmănos, iar în momentul de față refuză a mai colabora cu organele securității statului”.¹³ Datorită refuzului de a colabora cu Securitatea, a fost exclus din rețeaua informativă „fără a se lua angajament de abandonare”.¹⁴ Un episod din anul 1957 la închisoarea din Aiud îl are ca protagonist principal pe Ioan Gherasim.

„În spațiul de la parter dinspre scurta-nord, are loc operațiunea de înlănțuire. Sub bolta vastă a celularului, răsună puternice lovituri de ciocane pe nicovală și sinistrul zornăit de lanțuri. Lanțurile acestea mi se par mai grele ca niciodată. În timpul acestei operațiuni, un gardian îl înjură de mamă pe Ioan Gherasim, supranumit în închisoare «Gheja». (Numele conspirativ sub care era cunoscut, era de fapt numele satului său natal din județul Mureș). Acest fel de a ofensa și umili era atât de obișnuit în închisori, încât de obicei, deținuții suportă și nu răspund sau nu reacționează în nici un fel.

Dar iată că asistăm la o scenă care se vede mai rar. Deținutul se repede spre gardian și protestează cu vehemență la injuria adresată mamei sale, prinzându-l pe gardian de gât. Moment unic: deținutul Nelu Gherasim suportă orice, dar această injurie, nu! Se produce o busculadă între cei doi. Gardianul buimăcit și înfricoșat de această ripostă, dă alarma. Sosesc în goană câțiva gardieni și încearcă să-l izoleze pe camaradul nostru, pentru a-l duce la bătaie. Noi, înlănțuiți cum eram, ne îndreptăm spre ei pentru a-l scoate din mâinile lor. În fruntea acestei acțiuni temerare de solidaritate și frăție îl văd pe Nicu Tănăsescu. Îl cunoșteam de la fereastră, din timpul când eram cu Sergiu Popescu, ei fiind în același lot. Știam că este supranumit “Leul de la Oteșani”. Acum înțeleg că renumele corespunde adevărului. Nu-l voi uita niciodată cum s-a repezit, în ciuda lanțurilor grele pe care le purta, să-l apere pe Gherasim, strigând amenințător, cu vocea lui baritonală tunătoare:

- Huo, criminalilor!

Dacă până acum am cunoscut mame gata de orice sacrificiu pentru viața copiilor lor, acum am văzut un fiu gata de orice sacrificiu pentru onoarea mamei sale. Cineva șoptește că probabil mama lui a riscat aducându-l pe el la viață, de aceea se simte dator să o apere cu orice preț.”¹⁵

În anul 1957, autorul textului de mai sus, Liviu Brânzaș, amintea că în zarca de la Gherla, se aflau într-o celulă alăturată celei în care se aflau „camarazi de mare calibru sufletesc și de prestigiu: Nae Cojocaru¹⁶, Teofil Mija¹⁷ și Ioan Gherasim”¹⁸.

¹¹ Nicolae (Nae) Cojocaru, *Filmul unei existențe*, Constanța, 2003, pp.301, 303

¹² M.A.I. Regiunea Cluj, *Referat*, 9.12.1953. ACNSAS, *Fond Rețea*, Dosar nr.R0188916, f.56

¹³ *Referat, cu obiect privind clasarea dosarului de agent a lui Gherasim Ioan*, ACNSAS, *Fond Rețea*, Dosar nr.R0188916, f.47

¹⁴ M.A.I. Regiunea Cluj, *Hotărâre pentru excluderea agentului deținut „Goia Iosif”*, 2.07.1956, ACNSAS, *Fond Rețea*, Dosar nr.R0188916, f.42

¹⁵ Preot Liviu Brânzaș, *Raza din catacombă-Jurnal de închisoare*, Editura Scara, 2001, pp.168-169

¹⁶ *Nae Cojocaru*, avocat în Constanța, considerat o legendă între deținuți, fusese la Aiud coleg de celulă cu Petre Țuțea. „Pușcăria Aiudului îi cunoștea pe Nae Cojocaru și pe Aurel State ca pe doi inși pe care nici Nordul Siberiei lui Stalin, nici torturile anchetatorilor români după aducerea în țară, nici argumentele „științifice” ale lui

Prin Decretul 411/1964 Gherasim a fost grațiat, fiind eliberat în data de 6 mai 1964.¹⁹

După eliberarea din închisoare

În anul 1969 s-a căsătorit cu Ileana-Mara Lazăr²⁰, fiica lui Ilie Lazăr²¹, fost deținut politic, un apropiat al lui Maniu și cel mai tânăr semnatar al Declarației de la Alba Iulia de la 1 Decembrie 1918. Ileana-Mara Lazăr a fost profesoară de limba franceză la Colegiul „Gheorghe Șincai” din Cluj-Napoca între anii 1972-1988.

Ion-Andrei Gherasim, fiul lui Ioan Gherasim, relatează următoarele despre viața tatălui său după eliberarea acestuia din închisoare. „Problemele lui Ioan Gherasim nu s-au terminat după eliberarea din închisoare. S-a întors în satul natal locuind pe la frați și veri în Bogata, Ațintiș, Gheja și Luduș. Marea lui suferință a fost în acei ani că datorită trecutului său de deținut politic, putea provoca neplăceri rudelor, dacă acestea se ofereau să îl ajute. A muncit o perioadă scurtă ca agricultor în cadrul G.A.C. Bogata după care a plecat la Cluj. Aici s-a angajat la Cooperativa „Constructorul” ca electrician, lucrând până la pensionarea sa din luna februarie 1990. După Revoluție a fost președintele Asociației Foștilor Deținuți Politici din România (A.F.D.P.R.), filiala Cluj²². Soția lui, mama mea, a fost profesoară de franceză la liceul unde învățam eu. Pentru faptul că tata a fost deținut politic legionar, am avut și eu de suferit atunci când am dat admitere la facultate. Eram pasionat de istorie, filozofie, dar nu puteam să dau admitere la aceste facultăți datorită faptului că aveam dosar „nesănătos”. Mama mea a fost profesoară de franceză. Datorită ei, eu vorbeam franceză încă de la vârsta de trei ani. În școală avusesem rezultate foarte bune, mergeam la sesiuni de comunicări științifice, la olimpiade, așa că m-am dus să dau admitere la Filologie. Am picat al treilea sub linie, cu media 7,87. Din această cauză, timp de doi ani am lucrat ca muncitor necalificat în perioada 1988-1989. În anul 1995, la 7 ani de la examenul meu de admitere la facultate, mama mea, mergând la Facultatea de Filologie a stat de vorbă cu șefa de catedră, care i-a spus atunci că au primit ordin să mi se scadă 1,5 puncte la acel examen. După anul 1989, una din marile lui realizări ca președinte A.F.D.P.R. a fost ridicarea crucii de la Gherla, inaugurată în data de 9 septembrie 1994. Tata a decedat pe 7 iunie 1995, la scurt timp după ce eu m-am întors definitiv de la studii din Franța. Ce mi s-a părut cel mai interesant din toți anii de detenție ai tatălui meu a fost întâlnirea lui la Periprava cu Ilie Lazăr, cel care după 6 ani urma să îi devină socru. Unul din scopurile mele cât voi trăi va fi acela de a lupta pentru ca cei tineri să cunoască ceea ce a reprezentat Mișcarea Legionară, cu toate informațiile posibile, că din păcate, foarte multă lume consideră că este un subiect tabu, nu se discută despre el. Nimeni nu contestă faptele reprobabile și crimele unor legionari, dar au fost oameni, printre care și tatăl meu, care au avut o viață religioasă și o viață dedicată lui Dumnezeu incredibilă și asta pe mine m-a impresionat cel mai mult în documentele studiate.”²³

Maromet, Goiciu sau Gheorghiu – directori notorii de pușcărie – nu-i putuseră convinge să-și facă autoanalize critice, reeducări, cereri de clemență sau regrete că fuseseră sau mai erau încă legionari”. (Marcel Petrișor, *Trecute vieți de domni, de robi și de tovarăși*, Editura Vremea, București, 2008, p.157)

¹⁷ *Teofil Mija*, supranumit „doctorul fără de arginți” a fost arestat în anul 1948 și condamnat la 16 ani temniță grea pentru convingerile legionare și pentru lupta dusă împotriva comunizării țării. A devenit în anul 1982 doctor în științe medicale. În anul 1993 a contribuit la înființarea în centrul Brașovului a unei Policlinici fără plată pentru cei nevoiași. A decedat în anul 2010.

¹⁸ Preot Liviu Brânzaș, *Raza din catacombă-Jurnal de închisoare*, Editura Scara, 2001, p.176

¹⁹ Conf. Ordinului M.A.I. 5021/1964. Imediat după eliberare, Ilie Lazăr a domiciliat în Cluj.

²⁰ *Ileana-Mara Lazăr* a fost exmatriculată din facultate în anul 1950 datorită „originii nesănătoase”, în anul 1955 a fost arestată, iar în data de 28 iunie 1956 a fost condamnată la un an și jumătate închisoare pentru că nu a renunțat la credința greco-catolică și pentru că a ținut lecții de religie unor tineri.

²¹ Pe viitorul său socru Ilie Lazăr, Ioan Gherasim l-a cunoscut la finalul perioadei de detenție, în colonia de la Periprava.

²² *Ioan Gherasim* a fost prieten cu un alt deținut din Gheja, inginerul Aurel Baghiu, unul dintre cei trei lideri ai revoltelor studențești de la Timișoara din toamna anului 1956.

²³ *Ion-Andrei Gherasim*, fiul lui Ioan Gherasim, interviu telefonic din data de 4.07.2019

În data de 27 martie 1968 s-a deschis dosar de acțiune informativă asupra lui Gherasim Ioan (care a primit numele conspirativ „Gherman”) pentru suspiciune de activitate legionară. În data de 15 septembrie 1969 s-a hotărât închiderea dosarului și clasarea spre păstrare la arhiva Biroului Evidență, deoarece materialele obținute au fost de mică importanță.²⁴ În acea perioadă, Gherasim Ioan era tehnician la o întreprindere de instalații din Cluj. Securitatea a organizat în această perioadă o vastă acțiune de urmărire a lui Gherasim Ioan printr-o rețea de informatori, filaje și înregistrări ambientale. Motivarea închiderii dosarului era aceea că „de la data deschiderii acțiunii «Gherman» și până în prezent nu s-au administrat materiale din care să rezulte că obiectivul desfășoară activitate ostilă cu caracter legionar și nici că ar întreține legături organizate cu foste elemente legionare sau condamnate, fapt pentru care propunem închiderea acțiunii.”²⁵ Conform Securității, Gherasim Ioan adoptase o poziție de izolare, de evitare și rezervă față de foștii legionari, nu se antrena în comentarii pe teme politice, era docil față de socrii săi (familia Lazăr Ilie). Fiind căsătorit de curând era preocupat de familie. La locul de muncă era apreciat și fusese promovat. Securitatea a continuat să-l țină sub supraveghere prin dosarele de problemă legioară și de obiectiv până în luna decembrie 1989.

O viață în suferință pentru un ideal

Ioan Gherasim este unul dintre fruntașii legionari cu origini în zona Luduș. A intrat de tânăr, încă din perioada studiilor liceale, în Mișcarea Legionară, participând la cele mai importante acțiuni ale organizației. A fost un militant activ atât între anii 1940-1944, cât și după eliberarea din închisoare în anul 1946. După anul 1947 fost unul dintre fruntașii mișcării studentești legionare de la Cluj, pentru care a fost închis timp de 15 ani în pușcăriile comuniste. A îndurat cu demnitate anii de detenție care i-au marcat apoi întreaga viață. Toată viața a fost credincios. După anul 1990 a militat pentru obținerea drepturilor pentru foștii deținuți politici, fiind președintele A.F.D.P.R. filiala Cluj.

BIBLIOGRAPHY

1. Brânzaș, Liviu, *Raza din catacombă-Jurnal de închisoare*, Editura Scara, 2001
2. Cojocaru, Nicolae, *Filmul unei existențe*, Constanța, 2003
3. Petrișor, Marcel, *Trecute vieți de domni, de robi și de tovarăși*, Editura Vremea, București, 2008
4. ACNSAS, *Fond Informativ*, Dosar nr.I0070136
5. ACNSAS, *Fond Rețea*, Dosar nr.R0188916
6. ACNSAS, *Fond Microfilme Informativ*, MFI0075945_CJ, rola 630

²⁴ Notă de clasare din 15.09.1969, ACNSAS, *Fond Microfilme Informativ*, MFI0075945_CJ, rola 630, f.195

²⁵ ACNSAS, *Fond Microfilme Informativ*, MFI0075945_CJ, rola 630, f.3